

Борисова Т. С.

(Херсонський державний університет)

СТИЛІСТИЧНІ ФУНКЦІЇ ЗНАКІВ ПУНКТУАЦІЇ У СУЧАСНІЙ АНГЛОМОВНІЙ ДРАМІ

Однією з характерних рис у розвитку сучасної лінгвістики, як вітчизняної, так й зарубіжної, є постійний інтерес учених до питань вживання засобів розмовного мовлення (далі - РМ) у художньому творі. Ця тенденція цілком закономірна, адже розмовне мовлення - це одне з найбільш цікавих явищ мови, що постійно змінюється.

Дану статтю присвячено розгляду особливостей імітації РМ, а саме - використанню графічних стилістичних засобів пунктуації у мовленні персонажів драматичних творів сучасних англомовних авторів. Це питання є актуальним, адже додаткові значення, які виникають при використанні графонів, шрифтових засобів та знаків пунктуації являють собою необхідні елементи емоційно-художнього впливу на читача.

Багатий внесок у розробку даної проблеми зроблено багатьма відомими дослідниками [Арнольд 1990, Земська 1981, Кухаренко 2002, Лаптева 1976, Мороховський 1991, Скребньов 1975 та ін.]. Як було зазначено Н.О.Кобриною [Кобрина 1959, с.103], РМ за своєю природою передбачає вираження суб'єктивного емоційно-експресивного відношення до предмета, ситуації мовлення (Іронія, насмішка, схвалення та ін.). В художньому драматичному тексті емоційне забарвлення передається як в авторських ремарках, так й у мовленні персонажів. Найбільш чітко та повно авторське відношення можна визначити в репліках, які письменник надає дійовим особам РМ яких фіксується за допомогою графіки. До того ж, п'єса не припускає вільного втручання автора. Дійові особи створюються, в основному, їх репліками, монологам, тобто мовленням, а не описами. Отже, необхідно, щоб мовлення кожного персонажа було суто своєрідним та вкрай виразним.